

HISTORIA I TRADYCJA

<http://hit.policja.gov.pl/hit/aktualnosci/218499,Przepisy-drogowe-w-Polsce-cz-12.html>
2022-06-28, 05:04

PRZEPISY DROGOWE W POLSCE CZ. 12

Data publikacji 17.06.2022

5. Przepisy, dotyczące utrzymania dróg.

Na odcinkach dróg publicznych o twardej nawierzchni, przechodzących przez miasta, miasteczka, osady i wsie o zwartem zabudowaniu, zarządy gminne są obowiązane do oczyszczania tych dróg z kurzu i błota i usuwania zgarniętego materiału, przyczem mogą obowiązek ten nałożyć na właścicieli przyległych nieruchomości (art. 10 ust. z 7 X 1921 Dz. Ust. Nr. 89).

O ile szerokość korony istniejącej drogi państwowej, wojewódzkiej i powiatowej nie pozwala na składanie na niej ziemi, błota lub kurzu zgarniętego z drogi, na sadzenie drzew przydrożnych i ustawianie słupów dla przewodów elektrycznych lub telefonicznych, właściciele gruntów, przyległych do dróg winni pozostawić w tym celu wolne od uprawy pasy gruntu na szerokości 75 cm., mierząc od zewnętrznego brzegu rowu lub stopy nasypu. Powyższy przepis może mieć również zastosowanie do dróg gminnych. Posiadacz tego pasa przydrożnego jest obowiązany zezwolić na bezpłatne składanie na nim ziemi, błota lub kurzu, zgarniętego z drogi, na sadzenie na nim drzew przydrożnych oraz ustawianie słupów dla przewodów elektrycznych, nadto posiadacze przydrożni obowiązani są zezwolić na rozrzucanie błota lub kurzu, złożonego na pasie przydrożnym, po przyległych polach uprawnych lub łąkach w czasie, kiedy to rozrzucanie nie będzie szkodziło zasiewom, trawom i t. p. (art. 11 ust.). Również właściciel lasu, przez który przechodzi droga publiczna, może być zobowiązany za jednorazowym odszkodowaniem do utrzymywania po obu stronach drogi pasa ziemi wolnego od drzew i krzaków, takiej szerokości, jaka jest potrzebna, o ile tego wymaga osuszenie drogi, bezpieczeństwo ruchu lub zabezpieczenie przeciwko tworzeniu się zasp śnieżnych (art. 12 ust.).

Podczas naprawy dróg publicznych i mostów, zarząd drogowy winien zostawić dla ruchu wolną przestrzeń przynajmniej dla jednego pojazdu, względnie w razie potrzeby zarządzić tymczasowy objazd na gruncie prywatnym, za wynagrodzeniem wyrządzonej szkody (art. 13 i 14 ust.).

W polach i miejscowościach otwartych w odległości do $3\frac{1}{2}$ m. od zewnętrznego brzegu rowu lub stopy nasypu drogowego drogi publicznej (za wyjątkiem gminnej) zabrania się stawiać budynków i studni, odległość zaś wszelkich ogrodzeń ma wynosić 75 cm., przyczem przepisy te o odległościach nie stosują się do dróg w obrębie miast i osiedli. Zakłady i fabryki, mogące zagrażać bezpieczeństwu ruchu na drogach publicznych, jak: kuźnie, piece cegielniane i wapienne, wiatraki, szyby górnicze, zbiorniki materiałów łatwopalnych oraz kopalnie gliny, piasku, żwiru, torfu, kamieniołomy i t. p. winny być oddalone na 5 do 40 m. od zewnętrznego brzegu rowu lub stopy nasypu (art. 15 ust.).

W miejscach przecięcia się drogi publicznej z drogą publiczną lub prywatną na rowie przydrożnym winien być zbudowany most lub przepust, nadto właściciel drogi prywatnej może być obowiązany do utwardnienia swojej drogi na długości 25 m. od drogi publicznej (art. 16 ust.).

6. Przepisy dotyczące obsadzania dróg drzewami.

W celu ułatwienia orientacji w nocy lub czasie zawiei śnieżnej, drogi publiczne (w myśl rozp. z 30 XII 22 Dz. Ust. Nr. 8) winny być przez zarządy drogowo wysadzone drzewami owocowymi lub żywoplotami. Przy drogach gminnych, o ile nie posiadają pasa drogowego, obsadzanie dróg za rowami należy do właścicieli gruntów przydrożnych.

Zarządy drogowo mają prawo usuwać bezzezwolenia wyższej władzy tylko pojedyncze drzewa uschłe, uszkodzone lub grożące bezpieczeństwu komunikacji.

Źródło: „Na Posterunku”, nr 17/1928, Z. Grzegorzewski, zdj. NAC

